

34

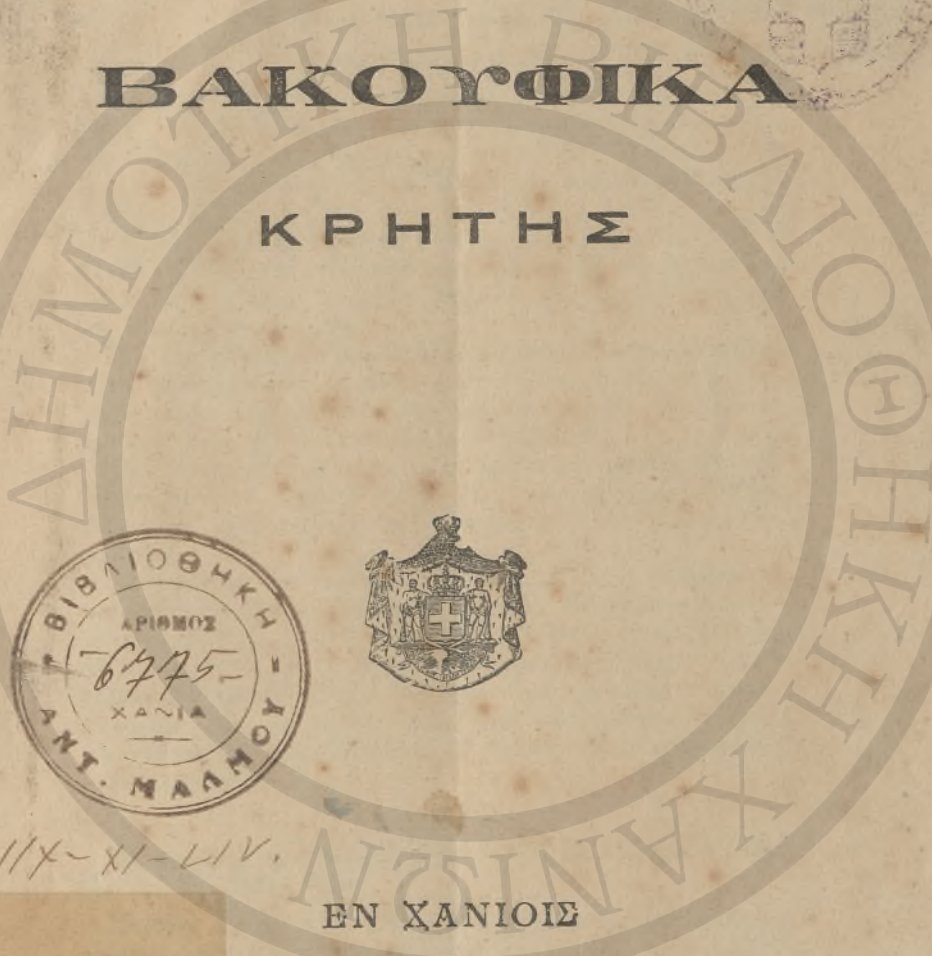
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΡΗΤΙΚΑ 1148

ΒΑΚΟΥΦΙΚΑ

ΚΡΗΤΗΣ

XII-XI-LIV

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

1913

346.04 ΒΑΚ

ΚΡΗΤΙΚΑ 1148

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

— ΧΑΝΙΩΝ —

Αριθ. 71988

Χρονολ. Εισαγ. 26/2/2014

Ειδικότης Δικαιο Κρήτης

Αριθ. 346.04/ΒΑΚ

Α.

Σύνταγμα του 1899

Μεταβατικά διατάξεις

Άρθρον 107. Τα βακουφικά κτήματα οιασδήποτε κατηγορίας, τα κατεχόμενα υπό ιδιωτών ή σωματείων ή άλλων νομικών προσώπων, καθίστανται κτήματα τελείας ιδιοκτησίας εις χείρας των σημερινών κατόχων και των καθολικών ή ειδικών διαδόχων αυτών.

Ειδικός Νόμος, δημοσιευθσόμενος εντός εξ μηνών, θέλει όρισει την προς τον δικαιούχον αποζημίωσιν διά τσ πληρωνόμενον τέλος ή διά τά υπό των διαχειριστών πληρωνόμενα προς τσ Εφκάφιον δικαιώματα.

Τσ αποζημιωτέον τέλος διά τά κτήματα, επί των όποιων δέν είχε γίνει επέκτασις του κληρονομικού δικαιώματος, θά υπολογισθ ή εις έν τοις χιλίοις επί τής αξίας του κτήματος, τής αναφερομένης έν τή τελευταία πράξει μεταβιβάσεως.

Έν τω μεταξύ, τσ κτήμα θέλει διατελει αυτοδικαίως ένυπόθηκον, κατά προτίμησιν πάσης άλλης τυχέν έγγραφευμένης υποθήκης, προς ασφάλειαν τής πληρωτέας ως άνωτέρω αποζημίωσης.

Έξαιρουνται τής παρούσης διαταξεως τά εις τσ Εφκάφιον ή τοις διαχειριστάς άνήκοντα και ύπ' αυτών κατεχόμενα, οιασδήποτε κατηγορίας, βακουφικά κτήματα. Όμοίως εξαιρουνται και τά εις ευαγή ιδρύματα άνήκοντα και ύπσ διαχειριστών διαχειριζόμενα κτήματα. Άλλ' έν ή περιπτώσει τά κτήματα ταύτα, συμφώνως προς τον περί τούτου ψηφισθσόμενον ειδικόν Νόμον, πωληθώσιν ύπσ του Έφκαφίου, θά πωλώνται ως κτήματα τελείας ιδιοκτησίας.

Β.

Εισαγωγικός Νόμος του 1899 (Έπ. Έξημερίς φύλ. 42 τής 26 Μαΐου 1899).

Άρθρον 19. Πάσα έν ζωή πράξις περί έμπραγματών δικαιωμάτων επί βακουφικών κτημάτων μετατρεπομένων κατά τσ Σύνταγμα εις κτήματα τελείας ιδιοκτησίας, προγενεστέρα του Συντάγματος, συσταθείσα διά συμβολαιογραφικού έγγραφου, είναι ισχυρά μεταξύ των συμβαλλομένων και των διαδόχων αυτών, παραφυλαττομένων των δικαιωμάτων τρίτων, μεταγραφομένου δε του αποδεικνύοντος αυτήν έγγραφου ή έγγραφομένης τής

346.04
BAK

συσταθείσης υποθήκης μετά την δημοσίευσιν του παρόντος Νόμου, ισχύει και άπέναντι τρίτων από της μεταγραφής ή της έγγραφης.

Η διάταξις αυτή εφαρμόζεται και επί των άντεγγράφων περί της εικονικότητας τίτλων βακουφικών κτημάτων, εάν έχωσι συνταχθή ενώπιον Συμβολαιογράφου.

Γ.

Νόμος 24 (Επ. Εφημ. αριθ. 90 της 14 Οκτωβρίου 1899)

Άρθρον 1. Η κατά τας διατάξεις του άρθρου 107 του Συντάγματος πληρωτέα προς τον δικαιούχον άποζημιώσις διά τὸ πληρωνόμενον υπό των κατόχων πρώην βακουφικών κτημάτων τέλος, προσδιορίζεται διά της επί έπιτοκίω ή επί τοις εκατόν κεφαλαιοποιήσεως του έτησίως πληρωνομένου τέλους.

Όταν τὸ πληρωτέον τέλος είναι ώρισμένον εις είδος, έκτιμάται τὸ είδος τουτο κατά την άγοραϊαν αυτού άξίαν κατά τον χρόνον της αίτησεως περί προσδιορισμού της άποζημιώσεως.

Άρθρον 2. Τὸ άποζημιωτέον τέλος διά τὰ κτήματα επί των έποίων δέν είχε γίνει επέκτασις του κληρονομικου δικαιώματος θά ύπολογισθῆ εις 1 τοις χιλίοις επί της άξ.ας του κτήματος της άναφερομένης έν τῇ τελευταία ένώπιον του Έμφακίου γενομένη πράξει μεταβίβασεως.

Άρθρον 3. Εάν δικαιούχος και ύπόχρεος δέν συμφωνούν περί του ποσού της πληρωτέας άποζημιώσεως, ή διαφορά ύποβάλλεται εις την κρίσιν του Είρηνοδίκου ή του προέδρου των Πρωτοδικών αναλόγως του ποσού από της κοινοποιήσεως δὲ της σχετικής αίτησεως ή πληρωτέα άποζημιώσις καθίσταται τοκοφόρος.

Άρθρον 4. Αρμόδιαι πρόεδροι και Είρηνοδίκαι διά την έκδίκασιν των διαφορών τούτων είναι ὁ πρόεδρος ή Είρηνοδίκης Χανίων διά τὰ κτήματα τὰ κείμενα έν τοις Νομοις Χανίων και Σφακιών, ὁ πρόεδρος ή Είρηνοδίκης Ρεθύμνης διά τὰ του Νομου Ρεθύμνης και ὁ πρόεδρος ή Είρηνοδίκης Ηρακλείου διά τὰ των Νομών Ηρακλείου και Λασηθίου.

Άρθρον 5. Η έκδίκασις των ύποθέσεων τούτων είναι φύσεως κατεπειγουσής ὁ δικάζων δικαστής όρίζει έκάστοτε την προθεσμίαν προς εμφάνισιν του καθ' ού ή αίτησις και κανονίζει κατ' αίδειαν κρίσιν τὰ της διαδικασίας μη δεσμευόμενος υπό δικονομικών διατυπώσεων.

Άρθρον 6. Η αίτησις άπευθύνεται κατά του σημερινου κυριου του τὼς βακουφικου κτήματος δικαιουμένου να προσεπικαλέσῃ τον δικαιοπαροχόν του, εάν ύπάρχη περίπτωσηις δύναται δὲ διά της αυτής αίτησεως να ζητηθῆ ὁ προσδιορισμός

της πληρωτέας αποζημιώσεως και διά πολλά κτήματα ἔστω και εἰς πλείονας ἀνήκοντα.

Ἄρθρον 7. Εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀποζημιωτέου τέλους χρησιμεύουσι τὰ οἰκεία φεραγάτια ἢ κτηματολόγια. Κατὰ τῶν ἐγγράφων τούτων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἀναποδείξεις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω κτηματολόγια και φεραγάτια λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν και εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν προσαγόμενα. Ὁ προσάγων ὁμῶς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπικολλᾷ ἐπ' αὐτῶν και τὸ διὰ τὴν μετάφρασιν ἐκάστης πράξεως ἀπαιτούμενον κατὰ τὸν νόμον χρηστότητων.

Ἄρθρον 8. Αἱ ἐκκλητικῶς ἐκιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν Ἐθνοδικῶν ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου αἱ δὲ ἀποφάσεις τῶν προέδρων ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου. Αἱ ἐφέσεις αὐται εἰσάγονται ἢ ἐκδικάζονται κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους.

Ἄρθρον 9. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀμειβίας συνκινεῖται ὀρισθεῖσιν ἀποζημιώσεως ἢ τῆς ἐν περιπτώσει ἀμειβιότησεως διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικασθεῖσης, συντάσσεται πίντοτε Συμβολαιογραφικὴ πράξις, ἣτις χρησιμεύει εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἄρσεως τῆς δυνάμει τοῦ Συντάγματος ὑριττακλέης νομίμου ὑποθήκης.

Ἄρθρον 10. Μέχρι τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δημοσιευθεσομένου σχετικοῦ Νόμου γενησομένου διορισμοῦ νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν Ἐφκάρτων, ταῦτα ἐκπροσωποῦνται διὰ τε τὸν ἐξώδικον ἢ δικαστικὸν κανονισμὸν τῆς ὀφειλομένης αὐτοῦ ἀποζημιώσεως ὑπὸ τῶν σήμερον ἐν ἐνεργείᾳ διευθυντῶν αὐτῶν.

Ὁ παρῶν Νόμος ἰσχύων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος τῆς Κρητικῆς Πολιτείας και ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1899.

Δ'.

Νόμος 123. (Ἐπίσημος Ἐφημερὶς τεύχος Α'. ἀριθ' 4 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1900.)

Ἄρθρον μοναδικόν. Εἰς τοὺς ὀφείλοντας πρὸς τὸ Ἐφκάρτιον ἀποζημιώσιν, διὰ τὸ κατχορηθὲν δικουρικὸν τέλος, ὑπερβαίνουσαν τὸ ποσὸν ἑκατὸν δραχμῶν, κορηγεῖται τριετῆς προθεσμία ὅπως ἐντὸς αὐτῆς εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις και εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους καταβάτωσιν εἰς τὸ Ἐφκάρτιον τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως κτῆτης μετὰ τοῦ τόκου αὐτῆς πρὸς 50ο κατ' ἔτος.

Ὁ παρῶν Νόμος ἰσχύων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος και ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 9 Φεβρουαρίου 1900.

Ε'.

Νόμος 422. (Ἐπίσημος Ἐφημερίς τεύχος Α'. φύλ. 62 τῆς 29 Αὐγούστου 1901).

Ἄρθρον 1. Τὰ βακουφικά κτήματα, συμφώνως τῷ 107 ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος, διακροῦνται εἰς τὰς ἐπομένους τέσσαρας κατηγορίας. 1) εἰς βακουφικά κτήματα ὑπὸ ἰδιωτῶν κατεχόμενα, ἐφ' ὧν εἶχε γίνει ἐπέκτασις τοῦ κληρονομικοῦ δικαίωματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος, 2) εἰς βακουφικά κτήματα ἐπίσης ὑπὸ ἰδιωτῶν κατεχόμενα, ἀλλ' ἐφ' ὧν δὲν εἶχε γίνει τοιαύτη ἐπέκτασις τοῦ κληρονομικοῦ δικαίωματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος, 3) εἰς τὰ ὑπὸ διαχειριστῶν κατεχόμενα βακουφικά κτήματα, τὰ ὅποια βαρύνονται δι' ὠρισμένου τέλους ὑπὲρ εὐαγοῦς ἰδρύματος καὶ 4) εἰς βακουφικά κτήματα ἀνήκοντα εἴτε εἰς εὐαγῆ ἰδρύματα, εἴτε εἰς τὸ Ἐρξάκιον καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἢ διαχειριστῶν κατεχόμενα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 2. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος πληρωτέα πρὸς τὸν δικαιοῦχον ἀποζημιώσις διὰ τὸ πληρωνόμενον τέλος ὑπὸ τῶν κατόχων πρώην βακουφικῶν κτημάτων τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κατηγορίας, προσδιορίζεται διὰ τῆς ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 9 ο) κεφαλοποιήσεως τοῦ ἐτησίου πληρωνομένου τέλους.

Ὅταν τὸ πληρωτέον τέλος εἶναι ὠρισμένον εἰς εἶδος, ἐκτιμᾶται τὸ εἶδος τοῦτο κατὰ τὴν ἀγορικήν αὐτοῦ ἀξίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς αἰτήσεως περὶ προσδιορισμοῦ τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 3. Τὸ ἀποζημιώτεον τέλος διὰ τὰ κτήματα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 1, ἐφ' ὧν δὲν εἶχε γίνει ἐπέκτασις τοῦ κληρονομικοῦ δικαίωματος, θέλει λογιζέσθαι εἰς 1 τοῖς χιλίοις, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐνώπιον τοῦ Ἐρξακίου γενομένη πράξει μεταβιβάσεως. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κεφαλοποίησις τῆς εἰς τὸν δικαιοῦχον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως προσδιορίζεται δι' ἐπιτοκίου 9 ο).

Δὲν λαμβάνεται δ' ὑπ' ὄψει ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ πράξει μεταβιβάσεως ἀναφερομένη ἀξία βακουφικοῦ κτήματος, ἐὰν μετέπειτα κατεστράφη καθόλου ἢ ἐν μέρει τὸ κτήμα τοῦτο ἐξ ὑπερτέρας ἀνάγκης καὶ δὴ συνεπείᾳ τῶν τελευταίων ἐν τῇ Νήσῳ πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ κατ' ἐκτίμησιν ἀξία αὐτοῦ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 4. Εἰς τοὺς ὑποχρέους πρὸς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως, κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα, παρέχεται προθεσμία διετῆς πρὸς ἀπόσβεσιν τῆς ὑποχρεώσεώς των, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημο-

σειύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, τὰ τυχόν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ὑπὸ τῶν ὑποχρέων ποσὰ ἀποζημιώσεως ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προηγουμένου Νόμου ἀναζητοῦνται.

Ἄρθρον 5. Ἐὰν δικαιοῦχος καὶ ὑπόχρεως δὲν συμφωνοῦν περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως, ἡ διαφορά ὑποβάλλεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δὲ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἡ πληρωτέα ἀποζημίωσις καθίσταται τοκοφόρος.

Ἄρθρον 6. Ἀρμόδιοι Πρόεδροι καὶ Εἰρηνοδίκαι πρὸς ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν τούτων εἶναι ὁ Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης Χανίων διὰ τὰ κτήματα τὰ κείμενα ἐν τοῖς Νομοῖς Χανίων καὶ Σφακίων, ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης Ρεθύμνης διὰ τὰ τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης καὶ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης Ἡρακλείου διὰ τὰ τῶν Νομῶν Ἡρακλείου καὶ Λασηθίου.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων τούτων εἶναι φύσεως κατεπειγούσης, ὁ δὲ δικάζων δικαστὴς ὀρίζει ἐκάστοτε τὴν πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίαν καὶ κλονίζει κατ' οἰκίαν κρίσιν τὰ τῆς διαδικασίας, μὴ δεσμευόμενος ὑπὸ δικονομικῶν διατυπώσεων.

Ἄρθρον 8. Ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ σημερινοῦ κυρίου τοῦ τῶς βακουφικοῦ κτήματος, δικαιοκλήτου νὰ προσεπικαλέσῃ τὸν δικαιοπάρχον του, ἐν ὑπάρχει περιπτώσεως δύνανται δὲ διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως νὰ ζητηθῇ ὁ προσδιορισμὸς τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως καὶ διὰ πολλὰ κτήματα, ἔστω καὶ εἰς πλείονας ἀνήκοντα.

Ἄρθρον 9. Εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀποζημιωτέου τέλους χρησιμεύουσι τὰ οἰκία φερχάγια ἢ κτηματολόγια. Κατὰ τῶν ἐγγράφων τούτων δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἀνταπόδειξις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω κτηματολόγια καὶ φερχάγια γίνονται δεκτὰ μόνον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν μεταπεφρασμένα.

Ἄρθρον 10. Αἱ ἐκκλητικῶς ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου, αἱ δὲ ἀποφάσεις τῶν Προέδρων ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου. Αἱ ἐφέσεις αὐτὰς εἰσάγονται καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους.

Ἄρθρον 11. Τὰ τῆς τετάρτης κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 1 βακουφικὰ κτήματα ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, τὰ ὅποια ὅμως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος πωλούμενα ὑπὸ τοῦ Ἐφικαίου καθίστανται κτήματα τελείας ιδιοκτησίας.

Ἄρθρον 12. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀμοιβαίας συναινέσει ὀρθοθεσίας ἀποζημιώσεως ἢ τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικασθείσης, συντάττεται πάντοτε Συμβολαιογραφικὴ πράξις,

ἥτις χρησιμεύει ὡς μίσην ἀποδείξεως πρὸς ἄρσιν τῆς δυνάμει τοῦ Συντάγματος ὑρισταμένης νομίμου ὑποθήκης.

Ἄρθρον 13. Ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Ἐσκαρίου εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀνατίθεται εἰς εἰς τοὺςκατὰ Νομοὺς Διευθυντὰς τῶν Μουσουλμανικῶν Ἐρησκευτικῶν Ἰδρυμάτων.

Ἄρθρον 14. Ὁ παρῶν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι.

Ὁ παρῶν Νόμος ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθεὶς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 25 Αὐγούστου 1901

ΣΓ.

Νόμος 688. (Ἐπίσημος Ἐφημερίς φύλ. 66 τῆς 8 Νοεμβρίου 1907)

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 422 Νόμου, πρὸ τῆς τελευταίας λέξεως «Λασηθίου» προστίθενται τὰ ἑξῆς: Ὁ Πρόεδρος Λασηθίου ἢ ὁ οἰκείος Εἰρηνοδίκης διὰ τὰ τοῦ Νομοῦ.

Ὁ παρῶν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 3 Νοεμβρίου 1907

Δ'.

Σύνταγμα τοῦ 1907

Ἄρθρον 107. Ὅλα τὰ βικουρικά κτήματα οἰαζήποτε κατηγορίας ἔχειναι κτήματα τελείας ἰδιοκτησίας εἰς χεῖρας τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1899 νομίμων κατόχων αὐτῶν καὶ τῶν καθολικῶν καὶ εἰδικῶν διαδόχων των.

Ἐξαίρουνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1899

1) Ἀπρόσοδα εὐαγγῆ καθιδρύματα.

2) Κτήματα τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις εἶνε καθιερωμένη ὑπὲρ θρησκευτικοῦ λειτουργήματος.

3) Προσοδοφόρα μονοτελῆ κτήματα τῶν ὁποίων οὐχὶ μέρος ἀλλ' ὅλοκληρος μὲν ἢ πρόσοδος εἶναι προσδιορισμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀφιερωτοῦ εἰς ἐξυπηρέτησιν εὐαγγῶς σκοποῦ, μυστεβελῆς δὲ κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις εἶνε οὐχὶ ἀτομικῶς ὠρισμένον πρόσωπον, ἀλλ' ὁ ἐκάστοτε ἀντιπρόσωπος νομικῶς προσώπου ἢ θρησκευτικοῦ ἰδρύματος ἢ ὁ κάτοχος θρησκευτικοῦ λειτουργήματος, χωρὶς νὰ ἔχη οὗτος ἀτομικῶς δικαίωμα ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν κτημάτων τούτων.

Οἱ ἐξουσιαστικαὶ τῶν ἐπὶ διτελείᾳ κατεχόμενων κτημάτων (ιτζαρετείνλη) καὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς μίσθωμα κατ' ἀποκοπὴν (μουκατακαλη) ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Μουσουλμανικῶν ἰδρυμάτων ἀποζημίωσιν διὰ τὸ ἕνεκα τῆς τροπῆς ταύτης καταργούμενον τέλος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 422 νόμου.

Οἱ κάτοχοι τῶν μονοτελῶν βακουρικῶν κτημάτων ὅσα ἐγένοντο κτήματα τελείας ἰδιοκτησίας ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν ἀποζημίωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Μουσουλμανικῶν ἰδρυμάτων διὰ τὰ βαρύνοντά αὐτὰ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀφιερώσεως τέλη κεφαλαιοποιουμένης τῆς ἀξίας τούτων ἐπὶ 9 οἰο' πλήν τούτου ἐφ' ὧν κτημάτων πρὸ τοῦ 1897 τὸ ἐφκάφιον νομίμως ἐλάμβανε τὸ $\frac{1}{4}$ ἢ τὸ $\frac{1}{16}$ ἐπὶ τοῦ περισσεύματος τῶν εἰσοδημάτων, ἡ Διεύθυνσις τῶν Μουσουλμανικῶν ἰδρυμάτων ἔχει δικαίωμα συγκυριότητος κατὰ μοίραν ἴσην πρὸς τὸ ποσοστὸν ὅπερ, ὡς εἴρηται, ἐδικαιούτο λαμβάνειν τὸ ἐφκάφιον ἐκ τῶν προσόδων μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὄλης ἀξίας τοῦ κτήματος ἀφαίρεσιν τῆς ἀποζημιώσεως ἣτις ὡς εἴρηται θέλει καταβληθῆ διὰ τὰ βαρύνοντα αὐτὸ τέλη. Ὁ κάτοχος ὅμως τῶν τοιούτων κτημάτων δικαιούται πρὸς ἀπόσθεσιν τῆς συγκυριότητος ταύτης νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῆς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Μουσουλμανικῶν ἰδρυμάτων. Ἡ ἐκτίμησις θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας ἣν τὸ κτήμα εἶχε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1899.

Ἀλλὰ διὰ τὰ μονοτελεῖ βακουρικὰ κτήματα τὰ ὅποια μέχρι τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1906 καὶ ταύτης συμπεριλαμβανομένης ἔχουσι νομίμως μεταβιβάσθαι εἰς τρίτους ἢ ἐφ' ὧν τρίτοι ἔχουσι νομίμως ἐγγράφει μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας ὑποθήκην ἢ προσημείωσιν ἢ ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν ἀποκτήσει ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα, ἡ Διεύθυνσις τῶν Μουσουλμανικῶν ἰδρυμάτων διὰ τὸ ποσοστὸν τοῦ $\frac{1}{4}$ ἢ $\frac{1}{16}$ τοῦ περισσεύματος τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν τὸ ὅποιον τυχόν ὑπεχρεῦντο νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ἐφκάφιον, θὰ ἔχῃ προσωπικὴν μόνον ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ ἀρχικοῦ πωλητοῦ καὶ τῶν καθολικῶν αὐτοῦ διαδόχων μὴ εὐθυνομένων τῶν εἰδικῶν διαδόχων. Κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως μετὰ τοῦ πωλητοῦ συνευθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Μουσουλμανικῶν ἰδρυμάτων καὶ οἱ εἰδικοί ἐκεῖνοι διάδοχοι οἵτινες ἔγειναν τοιοῦτοι πρὸ τοῦ νόμου 422 καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὸν νόμον 422 ἐν τῷ μεταβιβαστικῷ τίτλῳ ἀνέλαβον ρητῶς τοιαύτας ὑποχρεώσεις.

Οὐδεμίαν ἐπίσης εὐθύνην ὑπέχουσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Μουσουλμανικῶν ἰδρυμάτων διὰ τὸ ὡς εἴρηται $\frac{1}{4}$ ἢ $\frac{1}{16}$ ποσοστὸν καὶ οἱ εἰδικοί ἐκεῖνοι διάδοχοι ὅσοι ἔγειναν τοιοῦτοι μέχρι τῆς 24 Νοεμβρίου 1906 συμπεριλαμβανομένης εἰς μονοτελεῖ βα-

κουφικά κτήματα ως πρὸς τὰ ὁποῖα ἔκανονίσθη μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας τὸ ἀποζημιωτέον τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 422 νόμου εἶτε διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως εἶτε διὰ συμβάσεως ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Μουσουλμανικῶν Ἰδρυμάτων ἐχούσης προσωπικὴν μόνον ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ ἀρχικοῦ πωλητοῦ καὶ τῶν καθολικῶν αὐτοῦ διαδόχων.

Τὰ βακουφικά κτήματα ὅσα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἔγειναν κτήματα τελείας ἰδιοκτησίας δύνανται νὰ ἐκποιῶνται ἀδείᾳ τῆς Μουσουλμανικῆς Δημογεροντίας καθιστάμενα τοῦ λοιποῦ κτήματα τελείας ἰδιοκτησίας εἰς χεῖρας τῶν ἀγοραστῶν.

Τὰ κτήματα τελείας ἰδιοκτησίας ὅσα ἀνήκουσι σήμερον εἰς Μουσουλμανικά Ὀρθοπευτικὰ Ἰδρύματα ἢ ὅσα μέλλουσι ν' ἀποκτηθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι ὑπ' αὐτῶν, δὲν δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν εἰ μὴ ἀδείᾳ τῆς Μουσουλμανικῆς Δημογεροντίας.

Η'.

Νόμος 536. (Ἐπίσ. Ἐφημερίς τεύχος Α'. ἀριθ. 38 τῆς 16 Ἰουλίου 1903)

Πάντες οἱ εἰκοδεμήσαντες κατὰ τὴν χρόνον τῆς ἐπαναστάσεως ἦτοι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1897 μέχρις 9 Δεκεμβρίου 1898 εἰς γῆπεδα Βακουφικῆς ιδιότητος θεωροῦνται καλῆς πίστεως νεμεῖς καὶ μόνον ὀπρὸς ζήμιωσιν ἐπὶ τοῦ γηπέδου ὀφείλεται εἰς τὸ Εὐκάφισιν ἢ εἰς τὴν Μουτεβελῆν ἢ εἰς τὴν δικαιοῦχον ἐκτιμωμένης τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ Κοινοφελοῦς Ταμείου.

Ὁ παρῶν Νόμος ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθεὶς καὶ παρ' Ἡμερῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδας καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 27 Ἰουνίου 1903.

